

bekræftende Svar paa Spørgsmaalet. Heri kunde jeg — jeg sætter „jeg“ i Stedet for „han“, for at gøre det mere forståeligt — „ikke være enig. Efter min Opfattelse var dette Spørgsmaal ikke blevet besvaret direkte af Erhvervene og for de flestes Vedkommende snarest benægtende.“ Senere blev ogsaa ved Udtalelser af Erhvervene denne min Opfattelse bekræftet.

Jeg tilføjede derfor: „Efter min Opfattelse maatte man imidlertid have et klart Svar paa Greens Spørgsmaal. Personlig fandt jeg det betænkeligt at overlade det til Nationalbanken at bringe Kronen i Pari, idet man neppe turde billige en saadan Politiks Konsekvenser for Erhvervslivet. Alle, der talte om Seddelindskrænkning og Deflation, foreslog da ogsaa mildnende Bestemmelser. Det gjorde under forskellige Former Pinstrup og Madsen-Mygdal, og det samme gjorde Schovelin nu i sine Artikler i „Nationaltidende“, naar han foreslog at indløse Kronen til den nuværende Kurs, fordi Forsøg paa at bringe Kronen op i dens gamle Guldværdi vilde knuse alt Erhvervs- liv. Man maatte derfor efter min Mening ogsaa ind paa det Spørgsmaal, som havde været behandlet af den forrige Valutakonference, nemlig om, hvorvidt Kronen skulde føres tilbage til Pari eller holdes paa sit nuværende Niveau.“

I denne Forbindelse nævnte jeg, at en Finne, Hr. Keto — og tillige en Svensker, Hr. Hagmand — „paa det nordiske interparlamentariske Møde i Norge havde skildret Valutapolitikken i de forskellige Lande og havde anbefalet, at Danmark og Norge for sit Vedkommende skulde følge Finland, som havde opgivet at bringe sin Mønt i Pari. Efter min Opfattelse maatte man foreløbig standse Kronens Fald og afvente, om det senere vilde være rigtigt og muligt at bringe den opad. For dette Spørgsmaals Afgørelse spillede — saaledes som det var fremhævet af forhenværende Statsminister Neergaard — ogsaa de internationale Forhold ind. Jeg kunde saaledes neppe tænke mig, at f. Eks. Lande som Frankrig, Belgien og Italien vilde søge at bringe deres Valuta op i Pari igen.“

Det er dette Standpunkt: Kronens Fald maa standses, og derefter maa man tage op til Overvejelse, om det er rigtigt og muligt at føre Kronen videre, eller om man bør standse Kronens Kurs, som er mit Standpunkt i Valutaraadet, og som jeg har fastholdt i hele den følgende Tid. Den højt-ærede Finansminister har overset, at saadan var min Stilling, og at Afvisningen af selve den af Statsministeren senere, efter denne

Tale, fremsatte Plan om Guldindløselighed ved 62, reserverende Muligheden for — lidt uklart udtrykt — at gaa op til 72, er en Afvisning paa Basis af den fra alle Sider fremhævede Betænkelighed ved at gaa denne Vej (*Trier*: Det er urigtigt!) Nej. (*Trier*: Jo!). Det ærede Medlem Hr. Trier og jeg stod paa det Tidspunkt ganske sammen, ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet (*Trier*: Nej!). . . . med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der skete og med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der fandtes i et Referat, som jeg nu kommer til, ogsaa vedrørende Regeringen.

Regeringen — ikke Ministeren selv, men vistnok Ministeriets Embedsmænd — havde udarbejdet et Referat af, hvad der var foregaaet i Valutaraadet. Det findes optrykt i Valutaraadets Betænkning, indledende den Resolution eller Udtalelse, som Raadet til Slut enedes om, og hvori de bemærkelsesværdige Ord findes, som viser hele Tendensen i Holdningen: „Regeringen er enig med Valutaraadet i, at der ikke nu bør træffes Beslutning om . . .“. Betydningen af Ordet „nu“ har det ærede Medlem Hr. Trier senere her i Tinget indskærpet ved at forlange det kursiveret i sin Gengivelse af det. I dette Referat, som altsaa formodentlig skyldes nogle Embedsmænd, og som i mange Henseender er meget uklart — de, som læser det, vil se, hvor uklart det er —, stod der oprindeligt i Ud- kastet følgende: „Der har i Valutaraadet straks og fra alle Sider været Enighed om, at Kronens Fald maatte standses, medens der derimod har været meget forskellige Anskuelse fremme om det andet store Spørgsmaal: om Kronen skal bringes til at stige.“ Altsaa: der har været meget forskellige Anskuelse fremme om det andet store Spørgsmaal: om Kronen skal bringes til at stige. Men saa tilføjes der følgende højst uklare Bemærkning: „Der kan dog siges at være opnaaet Enighed, for saa vidt som det maa antages anerkendt fra alle Sider, at en Nedskæring af Kronens Værdi ved at give den et formindsket Guldindhold vil have en skadelig Virkning, idet den vil betyde Akkordning med Hensyn til Danmarks udenlandske Forpligtelser.“

Mod denne Affattelse af Referatet protesterede det ærede Medlem Hr. Trier og ogsaa jeg. Jeg selv udarbejdede et Udkast til Ændring af dette, som udtrykte Sagen paa følgende Maade: „Der er dog opnaaet Enighed om ikke nu at foretage en Nedskæring af Kronens Værdi, saa meget mere som det, man i første Række vil opnaa ved en Nedskæring af Kronens Værdi, nemlig en Stabilisering af Kronen, formentlig vil